

[Ole Espersen]

Jeg er enig med ordføreren i, at spiritusmisbrug er man nødt til at komme ind på, når man taler om ungdomskriminalitet. Der foreligger tal, der viser, at spiritusmisbrug er overordentlig hyppigt i forbindelse med straffelovsovertrædelser, hvad enten det er vold, eller det er berigelseskriminalitet. Kriminalitet og spiritusmisbrug er to faktorer, som i uhyggelig høj grad hænger sammen, og naturligvis hænger også ungdomsarbejdsløshed og spiritusmisbruget sammen. Disse to faktorer er naturnødvendigt med til at øge ungdomskriminaliteten, og her tror jeg, at vi står over for et område, hvor det er fuldt berettiget at tale om samfundets medansvar for den enkelte velbefindende og udvikling.

Det er i den senere tid blevet almindeligt at kritisere det at tale om samfundets ansvar, og man siger, at vi ikke må tage ansvaret fra den enkelte, og at det at henvise til samfundet er ligesom at tage skylden fra den enkelte. Jeg synes, at vi med det, der er rejst i denne forespørgsel, står over for et emne, et område, hvor det er så ganske åbenbart indlysende og rigtigt, at det er samfundet, der primært må klandres i anledning af den ulykkelige udvikling, vi er inde i.

Jeg tror på den anden side også, det er så indlysende for mange, at der er denne sammenhæng mellem tingene, at det skulle være muligt, både når det drejer sig om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og når det drejer sig om bekæmpelse af spiritusmisbruget, at få etableret et markant flertal i dette ting for at gå aktivt ind i en sådan bekæmpelse.

For mig er det nogle gange overordentlig ubehageligt at se, at der er grupper og dele af dette samfund, som gør, hvad de kan, og bruger millioner af kroner på at propagandere for, at vi – undertiden også specielt ungdommen – skal bruge mere spiritus, samtidig med at alle her må erkende, at spiritusmisbruget er et samfundsmæssigt overordentlig belastende problem. Jeg synes, det er pinligt og ubehageligt, at der er grupper, som ellers med rette, i stort omfang i hvert fald, kan påberåbe sig en vis form for samfundsmæssig holdning, der finder, at man bør bruge millioner af kroner og andre kræfter på at øge spiritusmisbruget. Jeg håber, at der skal blive anledning til ved en senere lejlighed at drøfte dette meget væsentlige emne her i tinget.

Politi og domstole, som er et af de begreber, der først falder én ind, når man taler om ungdomskriminalitet, er naturligvis væsentlige faktorer i bekæmpelsen af kriminaliteten, men det er faktorer, der først bør komme ind i allersidste række. Når vi først får brug for politi og domstole, er skaderne nemlig ofte sket.

Hvis derfor kristeligt folkeparti, der har taget initiativet til denne forespørgsel, i den kommende tid vil medvirke til at ændre vore sociale forhold i en sådan retning, at baggrunden for ungdomskriminaliteten mindskes, så der bliver endnu mindre brug for politi og domstole, vil socialdemokratiet meget gerne hilse et sådant samarbejde velkommen.

Knud Lind (FP):

Jeg har måske et lidt mere afslappet forhold til børns og unges kriminalitet, men det kan være, fordi jeg har beskæftiget mig så lang tid med det, at jeg efterhånden så småt er begyndt at vænne mig en smule til det.

Kriminalitet hos børn og unge er ikke noget nyt fænomen i Danmark. Den største gruppe af overtrædelser i dag foregår inden for berigelsesforbrydelser: brugstyverier, knallerttyverier, indbrud i sommerhuse, tyverier af transistorradioer m.v. Mange af indbruddene i sommerhuse – viser det sig ganske mærkværdigt – foregår ikke kl. 3 eller kl. 4 om natten, de foregår i fjernsynstiden, hvor de pågældende børn ikke opholder sig i hjemmet.

Kriminaliteten er efter mit indtryk stigen hos de unge i alderen 12–17 år, men børn i dag er ikke mere kriminelt anlagte fra fødslen end tidligere tiders børn. Børn er et spejlbillede af deres omgivelser. Børn i dag stjæler ikke af trang, men for spændingens skyld og måske af kedsomhed også. De er også et spejlbillede af den herskende moral med hensyn til at kende forskel på dit og mit. Med de socialistiske partiers fremturen mod den private ejendomsret snart inden for alle former har begrebet dit og mit moralsk fået et grundskud, som selvfølgelig smitter af på børnene.

Socialdemokratiets gratisprincipper smitter også af på forældre og børn. Den private kapital er noget grimt, som man gerne må tage fra. Studerende overholder ikke loven,